

ekonomskog i društvenog položaja u selu djelomično objašnjava, zašto su južni Slaveni najradije išli u velika središta američkih osnovnih industrija, gdje su nudili svoju radnu snagu za jeftine nadnlice; oko 70% ovih useljenika naselilo se u gradskim industrijskim središtima, drugi su se naselili u industrijskim središtima izvan gradova, a samo ih se 7% naselilo u poljoprivrednim predjelima (U. S. Census, 1930).

Ali osim navedenih razloga, koji su utjecali na seljenje ovih iseljenika u industrijske krajeve, možda su oni izbjegavali poljoprivredu i zato, što je jedan znatan dio ovih iseljenika dolazio iz stočarskih krajeva i iz krajeva ekstenzivne poljoprivrede, a tek neznatan dio iz krajeva intenzivne poljoprivrede. Neznatan procenat onih, koji su se ipak i u Americi htjeli baviti poljoprivredom, bili su vinoigradari i voćari iz Dalmacije i jedan dio seljaka iz Slovenije, gdje su poljoprivreda i stočarstvo na istom stupnju kao i kod seljaka zapadne Evrope.

II.

Emigracija u Ameriku iz istočne i južne Evrope dospjela je svoju najvišu točku baš u vrijeme, kad su Sjedinjene države već bile postigle visoki stupanj industrijalizacije i izvjesnu stabilnost u ekonomskom poretku. S druge strane ovi novi useljenici došli su iz krajeva i predjela, koji su uglavnom još uvijek bili u početnom stanju svoga poljoprivrednog razvitka, ali koji su isto tako prolazili kroz brze društvene promjene, koje smo u početku naveli.